

lagt at tilbagevende en Regning fra Distriktslægen i N. N. Njbstad over den ham tilkomende Betaling i Anledning af en i Henhold til Lov af 20de April f. N. under offentlig Behandling, tagen Distriktslægen i N. N. Sogn og tilstødende Sogne, i hvilken Regning Distriktslægen har beregnet sig Betaling for hvert Sygebesøg efter det paagjældende Steds Afstand fra hans Bopæl, skal man tjenstlig melde, at Ministeriet maa anse den af Distriktslægen anvendte Beregningsmaade for berettiget." Det kan gjerne være, at det er rigtigt, jeg tør ikke for mit Bedkommende sige, at Ministeren har været uberettiget til at give denne Fortolkning. Men har han ikke været det, maa det være en Feil ved Lovens Text, og der kunde derfor være Grund for mig til at henstille til den ærede Justitsminister, da der muligvis er flere Mangler ved denne Lov, om der da ikke, skjøndt det er kort Tid siden, den er bleven vedtaget, var Grund til at foretage en grundig Kindsjelse og Gjennemsyn af den. I Henhold til hvad jeg har udtalt, maa vi vistnok overfor det nærværende Lovforslag sikkre os imod, at dette skulde blive Gjenstand for lignende Misforstaaelse som i det af mig her nævnte Tilfælde. Med disse Ord vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

N. Sørensen: Det er jo ganske rigtigt, som der staar i Lovforslagets Motiver, at der ved Udarbejdelsen af Forslaget er taget i alt Fald noget Hensyn til de Bemærkninger og Indvendinger, som tidligere ere fremkomne her i Salen angaaende denne Sag, og det er jo nok rimeligt, at man med det her foreliggende Lovforslag som Grundlag vil kunne naae et Resultat. Der er imidlertid Bimtter i Lovforslaget, som jeg er en Del betænkelig ved, dels fordi de let kunne blive for vidtgaende, dels fordi de næppe ere rigtig klare. For det Første er det ikke fuldstændig klart, hvilke Sygdomme Lovforslaget sigter til. Det siges i Lovforslaget, at naar der i en Gienom, hvori der er indrettet et Fælles- eller Andelsmeieri eller i et Meieri, hvorfra der sælges Mælk, eller i en Mælkhandel opstaar nogen Sygdom, der er Gjenstand for offentlig Behandling, skal det og det ske. I Epidemiloven ffjælner man mellem 2 Slags Sygdomme, hvoraf den ene Slags er mere farlig end

den anden. De omhandles i Lovens § 2. Først nævnes der en hel Del Sygdomme, overfor hvilke saadanne Bestemmelser, som findes i det foreliggende Lovforslag, kunne være fuldstændig rigtige, som Dysenteri, gul Feber, asiatisk Koleræ o. fl. I næste Paragraf kommer der saa andre smitsomme Sygdomme, og der ind under falder alle saataldte smitsomme Sygdomme her i Landet, der kunne udarte til Epidemier. Om det overfor den Slags Sygdomme er rigtigt at vedtage saadanne Bestemmelser, som ere foreslaede i Lovforslaget, turde dog være et Spørgsmaal. Jeg antager at, naar der staar i Lovforslaget, at en Sygdom „er Gjenstand for offentlig Behandling“, saa menes der dermed ikke alene de Sygdomme, der skulle være Gjenstand for offentlig Behandling, men ogsaa de, der kunne erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behandling. Men hvordan man paa den ene Side kan sige: at en Sygdom kan erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behandling, og paa den anden Side, at en Sygdom er Gjenstand for offentlig Behandling, og saa mene, at det skal være akkurat det Samme, kan jeg ikke forstaa. Jeg tror, at hvis det skal være Tilfældet, er det nødvendigt at foretage en Smule Omredaktion af Forslaget. Med Hensyn til de Sygdomme, der sigtes til i Lovens § 2, 2det Stykke, er jeg altsaa som sagt i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at overføre de Bestemmelser, der findes i dette Lovforslag, paa den Slags Sygdomme. Man kan dog tænke Forhold, hvorunder der ikke er Fare for, at Smitte kan udbredes fra Meierier, f. Ex. det Tilfælde, at Beboelsesleiligheden er af en saadan Betskaffenhed, at der ikke er det allermindeste Samkvem mellem Meieriet med de der arbejdende Personer og dem, der lide af Sygdommen. Men betænkelig bliver man overfor denne Bestemmelse, naar man ser, at det ikke alene er Sundhedskommissionen, der kan paabyde, hvad der foreslaas i Lovforslaget, men at det ogsaa udstrækkes til den Læge, som i vedkommende Tilfælde kommer til at behandle Sygdommen. Den Epidemilov, vi vedtog forleden Aar, har givet os et vist Begreb om enkelte Lægers forunderlige Skjøn i visse Tilfælde. Vi have havt forunderlige Epidemier her i Landet, der have været tagne under offentlig Behandling. Af